

— Naar Valget af Pladsen for denne Reduit er faldet paa Hovedstaden, da er Grunden ikke den, at det for den militaire Betragtning i og for sig skulde være særlig tiltalende at søge hen til store Stæder som Befæstningsobjekter — hvad der ved Siden af mange Fordele med Hensyn til personelle og materielle Hjælpefilber frembyder Ulemper, saavel ved selve Anlægget som eventuelt under en Beleiring — men deri, at Hovedstaden dels allerede rummede samtlige Hærens og Flaadens Depoter m. m., som kun med meget store Udgifter vilde kunne flyttes, dels under en større europæisk Konflikt er det eneste strategisk vigtige Punkt i Landet, dels endelig som Regjeringens og den høiere Administrations Sæde og som Opbevaringssted for en stor Del af Nationens kostbareste Eiendom har en stor Betydning med Hensyn til Alt, hvad der virkes og rører sig hele Landet over. Der er heller ikke, saavidt Mindretallet bekjendt, af Modstanderne mod Kjøbenhavns Befæstning paavist noget andet selv af disse Modstandere for brugbart anerkjendt Punkt til Anlæg af den omhandlede Reduit.

Men skal Hovedstaden tjene som Reduit for Forsvaret af Sjælland, da er der 2 Fordringer, der nødvendigvis maa tilfredsstilles ved dens Befæstning, nemlig:

1. at Befæstningen forhindrer Fjenden ved et overraskende Angreb at trænge ind i Byen, og
 2. at der ved den Afspærringslinie, som Tilfredsstillelsen af den sidstnævnte Fordring medfører, eller ved de Befæstningsanlæg, der staa i Forbindelse med den, tilveiebringes en Sikkring mod virksomt Bombardement af Byen;
- og disse Minimumsfordringer stilles til Befæstningen baade fra Land- og Søfiden.

Stiller man sig nu det Spørgsmaal, fra hvad Side Faren under en eventuel europæisk Konflikt nærmest og hurtigst kan true Byen, da maa Svaret utvivlsomt blive „fra Søfiden“. Vistnok er fra denne Side med de nu for Haanden værende Midler

en Afspærring langt lettere at tilveiebringe end fra Landsfiden, og en Gjennembrydning af en saadan langt farligere for Fjenden at iværksætte, men til Gjengjæld ere paa Søen Kampmidlerne langt lettere at bringe tilstede med Hensyn til et Bombardement, naar Faren herfor ikke er afvendt ved passende Befæstningsanlæg. En fjendtlig Aktion mod Kjøbenhavn fra Landsfiden vil desuden altid fordre et stort og kombineret Angrebsapparat, med hvis Tilveiebringelse, Overførelse og Anvendelse der er forbundet ikke saa uanselig heder og Komplikationer, hvortil end hverligere maa føies, at den moderne Krigsførings Tendents til gennem en Koncentration af enorme Troppemasser paa eet eller et Par afgjørende Punkter hurtigt at overvælde Modstanderen, maa gjøre det betænkeligt for de i Aktionen deltagende Magter at indlade sig paa vidtgaaende Detacheringer.

Langt simplere og lettere er det derimod selvsølgelig for en Magt, hvis Flaade er i Søen, at sende en Afdeling af samme, der er vor Flaade overlegen, op i vore Farvande for gennem et Bombardement af Hovedstaden at tvinge os til at underkaste os dens politiske Villie, en Opgave, som det under mangelfulde Forhold ved Byens Søbefæstning ikke er vanskeligt at løse hurtigt, da saa eller ingen særlige Forberedelser ere nødvendige.

At Sikkringsarbejderne ved Kjøbenhavn staa derfor efter Mindretallets Formening det mod et virksomt Bombardement fra Søfiden i første Række. Udviklingen er jo ogsaa i Realiteten gaaet den Vej, at de nuværende Søforter vare det første Værn, der i den nyere Tid skaffedes til Veie med det Formaal, at Hovedstaden ved dem skulde sikkes mod et saadant Bombardement. Artilleriets stærke Udvikling gjorde imidlertid snart denne Dækning mangelfuld og foranledigede efterhaanden en Række Forslag, sigtende til Søbefæstningens tidsvarende Udvidelse. Disse Forslag absorberedes af det større Spørgsmaal om Kjøbenhavns Befæstning i sin Helhed, saaledes at man